

Arrest

nr. 220 975 van 9 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 29 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2019.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Narayon Gonj, waar u woonde en schoolging tot 1994. Naderhand studeerde u kort in Dhaka, waarna u naar de universiteit ging in Mymoon Singh. U haalde daar uw honors, waarna u terug naar Dhaka trok. U bezocht uw thuisstreek wel nog af en toe.

U vond geen werk, en verliet omwille van niet nader genoemde persoonlijke problemen het land in 2006 met behulp van een studentenvisum, en kwam naar België. Uw studies draaiden op niets uit, maar u bleef wel hier wonen. U deed naderhand een aantal pogingen om uw verblijf te regulariseren op basis van tewerkstelling, maar zonder succes.

In 2011 of 2012 ontdekte u dat uw vriendin in Bangladesh, naar wie u veel geld stuurde, u bedroog. U maakte een einde aan de relatie, maar daarop dreigde ze dat ze een klacht tegen u zou doen. Dit deed ze uiteindelijk ook.

Daarnaast kreeg u enkele maanden voor het persoonlijk onderhoud van 12 april 2019 te horen dat er een andere klacht tegen u was ingediend in Bangladesh, zogezegd voor het aanvallen van een politieagent met een illegaal wapen. Deze valse klacht vond zijn oorsprong in uw sympathie voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP), waar u actief voor was in uw studententijd, en waar u laatst nog in 2017 eens naar een meeting met de Bengaalse ambassadeur in België ging. U vreest dat u bij terugkeer naar Bangladesh door de politie gedood zou worden.

U werd op 27 januari 2019 gearresteerd voor zwartwerk, en sindsdien vastgehouden in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Er vond een poging tot repatriëring plaats op 13 maart 2019, maar deze ging niet door. U verzocht op 15 maart 2019 om internationale bescherming. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde u nog een medisch attest en een brief van uw Bengaalse advocaat door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (zie infra), rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet kan terugkeren naar Bangladesh omdat u daar te vrezen hebt voor twee (valse) klachten tegen u, die kaderen in problemen met uw ex, en problemen omwille van uw sympathie voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van deze zaken. In dit kader kan er ten eerste op gewezen worden dat het er sterk naar lijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming louter deed om een repatriëring naar Bangladesh te vermijden. U zegt dit zelfs uitdrukkelijk, en laat ook noteren dat u eigenlijk helemaal geen internationale bescherming wil aanvragen maar liever een verblijfsrecht zou regelen via een werkvergunning, maar dat u geen andere keuze restte gezien de aanstaande repatriëring (CGVS p. 11, 13). Dit doet al zeer twijfelen aan uw oprechtheid.

Dit vermoeden wordt ten tweede versterkt door de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U kwam reeds in 2006 naar België, omwille van persoonlijke problemen die u niet nader wou toelichten gedurende het onderhoud, nadat uw pogingen om naar het Verenigd Koninkrijk of Australië te gaan op niets uitdraaiden (CGVS p. 7). Nochtans, als u problemen had die zodanig ernstig waren dat ze u ertoe aanzetten om het land te verlaten, kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk internationale bescherming zou vragen. Dat u dit niet deed, en zo'n 13 jaar lang enkel weinig succesvolle regularisatiepogingen op basis van tewerkstelling ondernam, doet vermoeden dat er helemaal geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Er kan ten derde ook niet om de vaststelling heen dat u in uw eerste interviews na uw arrestatie in januari 2019 helemaal geen gewag maakte van ernstige problemen die u zouden wachten in Bangladesh. Zo verklaarde u op 27 januari 2019 enkel dat u niet terugkeerde naar uw thuisland omdat u een beter leven wou (formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling dd. 27 januari 2019, afdeling 3.). Daarop verklaarde u op 28 januari 2019 dat u naar België kwam om te studeren en een beter leven op te bouwen. Gevraagd waarom u niet naar Bangladesh zou kunnen terugkeren, gaf u enkel aan dat u dit niet wou, maar dat de Belgische instanties maar moesten doen wat hen het beste leek (weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling gevoerd werd in het kader van het hoorrecht, dd. 28 januari 2019, afdeling 2. en 6.). U verwees nergens naar de voorgehouden problemen die u later zou aanhalen, waar u ook op gewezen werd gedurende het onderhoud, waarop u enkel kon repliceren dat u toen geen zin had om die zaken te zeggen (CGVS p. 11), een weinig ernstig verweer.

Ten vierde valt het ook op dat er een aantal tegenstrijdigheden, tussen- en toevoegingen ten opzichte van het relaas dat u schetste voor de DVZ en dat voor het Commissariaat-generaal slopen. Zo maakte u primo voor de DVZ geen enkele melding van de voorgehouden aanklacht tegen u voor het aanvallen van een agent met een illegaal wapen.

Meer nog, u gaf aan dat uw BNP-sympathie “niet echt een groot verband” had met uw verzoek om internationale bescherming (verklaring DVZ dd.29 maart 2019, afdeling 3.3.), terwijl u voor het Commissariaat-generaal net stelt dat de aanklacht gedaan zou zijn omdat u sympathisant voor de BNP zou zijn (CGVS p. 8 ev.). U werd hier ook op gewezen (CGVS p. 13).

Nochtans is het een zeer ernstige klacht, het aanvallen van een agent met een illegaal wapen, en zou u hier al enkele maanden van geweten hebben (CGVS p. 8, 9, 10), waardoor het schier onbegrijpelijk is dat u hier geen melding van zou maken, maar enkel zou spreken van een oud geschil met uw ex. Uw enige repliek is dat u er niet aan had gedacht omdat u nerveus was (CGVS p. 13), een maar weinig geloofwaardig excuus.

Secundo valt het ook op dat u voor de DVZ verklaarde dat uw ex u beschuldigde van ontrouw en daarom een klacht zou doen, alsook dat het haar broer was die u chanteerde (verklaring DVZ dd.29 maart 2019, afdeling 3.5.). Voor het Commissariaat-generaal is er evenwel sprake van een klacht omwille dat u haar verlaten had, waarmee zij en niet haar broer u chanteerde (CGVS p. 6, 11).

Ten vijfde, wat betreft de klacht vanwege uw ex, valt het trouwens op dat deze al zou dateren van 2013 (CGVS p. 6), maar u vond het op dat moment blijkbaar niet nodig om internationale bescherming te verzoeken. Dit doet verder twijfelen aan de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Ten zesde, wat betreft de klacht die tegen u zou lopen vanwege de politie, kan er ook niet om de vaststelling heen dat deze als een donderslag bij heldere hemel opduikt, en dit net in de periode dat u het risico loopt gerepatriëerd te worden. U was al van 2006 weg uit Bangladesh, dertien jaar geleden, en woonde naar eigen zeggen voor het laatst nog een meeting van de BNP in België bij in 2017, twee jaar geleden (CGVS p. 10). Dat u plots dertien jaar na het vertrek uit uw land een klacht aan uw been zou krijgen, is maar erg moeilijk te geloven, temeer omdat u ook geen enkele begin van bewijs kan voorleggen aangaande deze klacht, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 13).

Uw betrokkenheid bij de BNP was trouwens van een maar erg bescheiden kaliber: u was louter sympathisant, had geen leidinggevende functie of zelfs een lidkaart, en deed niets dat uw mening wijd verspreid zou hebben (CGVS p. 8, 9, 10). Het is daarom maar moeilijk te geloven dat men u zou vervolgen voor uw BNP sympathieën.

Ten slotte dient ook aangestipt te worden dat u noch van de klacht vanwege uw ex, noch van de klacht vanwege de politie, enig begin van bewijs kan voorleggen. De klacht van uw ex zou nochtans al van de periode 2012, 2013 dateren, en de klacht van de politie is ook al enkele maanden oud (CGVS p. 6, 9). Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat het bevreemdend is dat u zelfs geen mailtje van uw advocaat in Bangladesh mocht ontvangen (CGVS p. 14). In dit licht komt de mail van uw advocaat die u enkele dagen voorlegde wel heel gesolliciteerd over. Bovendien beweerde u dat uw advocaat vier weken nodig zou hebben om aan de nodige documenten te raken, terwijl uw advocaat maar om vijf dagen uitstel vraagt. Beide komen echter over als pogingen tot het rekken van de procedure. Ook ondermijnt deze brief de vaststelling van het CGVS niet dat u al veel eerder stappen had kunnen ondernemen om aan de nodige documenten te geraken, temeer daar één van de klachten tegen u, naar eigen zeggen al enkele jaren hangende is, kan van u toch een zekere mate aan interesse verwacht worden. Dat u zelfs nooit eerder de moeite genomen zou hebben om aan documenten omtrent deze aanklachten te geraken, ondermijnt niet enkel uw interesse in deze rechtszaken tegen u, maar ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en het geloof in de authenticiteit van deze brief.

Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Bangladesh eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken, en mogelijk kaderen de door u gevraagde viertal weken in een poging u op deze wijze van de nodige documentatie te verschaffen.

Het door u doorgestuurd medisch attest, voegt tenslotte niets wezenlijks toe aan uw verzoek. Voor medische problemen kunt u zich immers wenden tot de geijkte procedure.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. U kon evenmin aannemelijk maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend....”.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van “artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht en het manifeste appreciatiefout”. Daarnaast voert hij de schending aan van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker herhaalt de aangevoerde feiten en vrees en wijst erop dat hij heden twee stukken kon bekomen ter staving van zijn relaas. Deze stukken voegt hij bij het verzoekschrift.

Het gaat vooreerst om een schrijven van zijn advocaat en deze van zijn familie in Bangladesh waaruit blijkt “dat verzoeker effectief cliënt is bij zijn firma, dat hij wordt vervolgd voor feiten gerelateerd aan het aanvallen van een politieagent tijdens een manifestatie. (stuk 3)

De advocaat gelooft hetzelfde relaas als verzoeker: dat het klacht een sanctie is voor zijn politieke activisme in het verleden.

De advocaat verschaft de datum van het klacht, de naam van de zaak, de zaaknummer en de naam van de politieagent die de zaak opvolgt. Hij is bereid om gecontacteerd te worden om zijn informatie te bevestigen.”

Verder gaat het om een e-mail die zijn advocaat in Bangladesh stuurde naar zijn advocaat in België.

Van voormeld stuk 3 bij het verzoekschrift wordt ter terechtzitting het origineel neergelegd.

Vervolgens gaat verzoeker in op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing. Inzake het laattijdige karakter van zijn verzoek om internationale bescherming, betoogt hij:

“Verzoeker heeft inderdaad gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verzoeker heeft een dergelijke verzoek nooit willen indienen: hij voelde dat hij nooit de nodige respect zou bekomen als vluchteling. Hij wilde een verblijfsrecht bekomen als werker. Hij had in het verleden een regularisatieaanvraag ingediend doch door problemen met de werkgever kwam de nodige vergunning niet.

Slechts op het ogenblik dat hij geconfronteerd werd met een repatriëring, werd hij genoodzaakt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.”

Dat hij een aantal problemen nooit eerder vermeldde, verklaart verzoeker als volgt:

“Verzoeker had nooit eerder verteld over bepaalde problemen: bij zijn arrestatie en bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker was steeds zeer nerveuse. Verzoeker lijdt aan psychische stoornissen: hij is depressief en moet medicatie hiervoor innemen. (stuk 5)”.

Verder doet verzoeker gelden:

“Verzoeker geeft toe dat het vreemd is dat hij nu gevisieerd wordt (in 2018) terwijl hij reeds lang afwezig is. Hij heeft zelf geen uitleg hiervoor doch hij vermoedt dat het is gelet op zijn activisme in België en door zijn participatie tijdens zijn jaren in Bangladesh. Hij houdt vol dat er miljoenen valse klachten zijn uitgebracht tegen dergelijke leden van de BNP.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

De statuut van vluchteling dient aan verzoeker toegekend te worden.

In ondergeschikte orde dient de zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS zodat zij een analyse van de nieuwe stukken kan ondernemen.”

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een schrijven van zijn advocaat in Bangladesh, een e-mail van deze advocaat en een medisch attest bij het verzoekschrift (bijlagen 3-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Te dezen dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (zie infra), rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.3. Verzoeker stelt dat hij niet kan terugkeren naar Bangladesh en nood heeft aan internationale bescherming omdat er twee (valse) klachten tegen hem zouden zijn ingediend. Deze klachten zouden kaderen in problemen met zijn ex en in problemen omwille van zijn sympathie voor de BNP.

De oprechtheid, de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde nood aan internationale bescherming worden echter vooreerst op manifeste wijze ondermijnd doordat hij onderhavig verzoek om internationale bescherming dermate laattijdig en kennelijk enkel met het oogmerk om een nakende repatriëring te vermijden indiende. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“In dit kader kan er ten eerste op gewezen worden dat het er sterk naar lijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming louter deed om een repatriëring naar Bangladesh te vermijden. U zegt dit zelfs uitdrukkelijk, en laat ook noteren dat u eigenlijk helemaal geen internationale bescherming wil aanvragen maar liever een verblijfsrecht zou regelen via een werkvergunning, maar dat u geen andere keuze restte gezien de aanstaande repatriëring (CGVS p. 11, 13). Dit doet al zeer twijfelen aan uw oprechtheid.

Dit vermoeden wordt ten tweede versterkt door de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U kwam reeds in 2006 naar België, omwille van persoonlijke problemen die u niet nader wou toelichten gedurende het onderhoud, nadat uw pogingen om naar het Verenigd Koninkrijk of Australië te gaan op niets uitdraaiden (CGVS p. 7). Nochtans, als u problemen had die zodanig ernstig waren dat ze u ertoe aanzetten om het land te verlaten, kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk internationale bescherming zou vragen. Dat u dit niet deed, en zo'n 13 jaar lang enkel weinig succesvolle regularisatiepogingen op basis van tewerkstelling ondernam, doet vermoeden dat er helemaal geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

(...)

Ten vijfde, wat betreft de klacht vanwege uw ex, valt het trouwens op dat deze al zou dateren van 2013 (CGVS p. 6), maar u vond het op dat moment blijkbaar niet nodig om internationale bescherming te verzoeken. Dit doet verder twijfelen aan de ernst van de door u voorgehouden vrees.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Integendeel lijkt hij deze integraal te bevestigen waar hij toegeeft dat hij inderdaad wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat hij dergelijk verzoek in wezen nooit wilde indienen doch liever een verblijfsrecht als werker wilde bekomen en dat hij dit verzoek indiende om zijn repatriëring te vermijden.

Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht of niet te kunnen terugkeren naar dit land vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen, jarenlang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen en dit uiteindelijk slechts deed louter om zijn nakende repatriëring te dwarsbomen, getuigt geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Er kan ten derde ook niet om de vaststelling heen dat u in uw eerste interviews na uw arrestatie in januari 2019 helemaal geen gewag maakte van ernstige problemen die u zouden wachten in Bangladesh. Zo verklaarde u op 27 januari 2019 enkel dat u niet terugkeerde naar uw thuisland omdat u een beter leven wou (formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling dd. 27 januari 2019, afdeling 3.). Daarop verklaarde u op 28 januari 2019 dat u naar België kwam om te studeren en een beter leven op te bouwen. Gevraagd waarom u niet naar Bangladesh zou kunnen terugkeren, gaf u enkel aan dat u dit niet wou, maar dat de Belgische instanties maar moesten doen wat hen het beste leek (weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling gevoerd werd in het kader van het hoorrecht, dd. 28 januari 2019, afdeling 2. en 6.). U verwees nergens naar de voorgehouden problemen die u later zou aanhalen, waar u ook op gewezen werd gedurende het onderhoud, waarop u enkel kon repliceren dat u toen geen zin had om die zaken te zeggen (CGVS p. 11), een weinig ernstig verweer.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij verwijst naar het reeds neergelegde medisch attest en dit opnieuw bij het verzoekschrift voegt, dient immers te worden opgemerkt dat nergens uit dit attest ook maar op enige wijze zou kunnen worden afgeleid dat de hierin beschreven symptomen, waaronder geen geheugen- of concentratieproblemen worden vermeld, en de door verzoeker genomen medicatie enige invloed zouden (kunnen) hebben op zijn vermogen om in het kader van een verzoek om internationale bescherming volwaardige verklaringen af te leggen. Uit dit attest blijkt slechts dat verzoeker in 2014, 2016 en 2018 enkele malen op consultatie ging bij een medisch referent van dokters van de wereld en dat hij in het verleden medicatie nam in het kader van depressieve klachten, slaapproblemen, nachtmerries, hoofdpijn en duizeligheid. Nergens blijkt daarbij dat deze problemen anno 2019 en ten tijde van huidige procedure nog speelden en spelen. Bovendien blijkt uit de voormelde stukken in het administratief dossier dat de betreffende gehoren en interviews op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Aldus wordt omtrent het medisch attest in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Het door u doorgestuurde medisch attest, voegt tenslotte niets wezenlijks toe aan uw verzoek. Voor medische problemen kunt u zich immers wenden tot de geijkte procedure.”

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ten vierde valt het ook op dat er een aantal tegenstrijdigheden, tussen- en toevoegingen ten opzichte van het relaas dat u schetste voor de DVZ en dat voor het Commissariaat-generaal slopen. Zo maakte u primo voor de DVZ geen enkele melding van de voorgehouden aanklacht tegen u voor het aanvallen van een agent met een illegaal wapen. Meer nog, u gaf aan dat uw BNP-sympathie “niet echt een groot verband” had met uw verzoek om internationale bescherming (verklaring DVZ dd.29 maart 2019, afdeling 3.3.), terwijl u voor het Commissariaat-generaal net stelt dat de aanklacht gedaan zou zijn omdat u sympathisant voor de BNP zou zijn (CGVS p. 8 ev.). U werd hier ook op gewezen (CGVS p. 13). Nochtans is het een zeer ernstige klacht, het aanvallen van een agent met een illegaal wapen, en zou u hier al enkele maanden van geweten hebben (CGVS p. 8, 9, 10), waardoor het schier onbegrijpelijk is dat u hier geen melding van zou maken, maar enkel zou spreken van een oud geschil met uw ex. Uw enige repliek is dat u er niet aan had gedacht omdat u nerveus was (CGVS p. 13), een maar weinig geloofwaardig excuus.

Secundo valt het ook op dat u voor de DVZ verklaarde dat uw ex u beschuldigde van ontrouw en daarom een klacht zou doen, alsook dat het haar broer was die u chanteerde (verklaring DVZ dd.29 maart 2019, afdeling 3.5.). Voor het Commissariaat-generaal is er evenwel sprake van een klacht omwille dat u haar verlaten had, waarmee zij en niet haar broer u chanteerde (CGVS p. 6, 11).”

Mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent zijn verklaarde psychische problemen, voert verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en worden zij door de Raad overgenomen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten zesde, wat betreft de klacht die tegen u zou lopen vanwege de politie, kan er ook niet om de vaststelling heen dat deze als een donderslag bij heldere hemel opduikt, en dit net in de periode dat u het risico loopt gerepatriëerd te worden. U was al van 2006 weg uit Bangladesh, dertien jaar geleden, en woonde naar eigen zeggen voor het laatst nog een meeting van de BNP in België bij in 2017, twee jaar geleden (CGVS p. 10). Dat u plots dertien jaar na het vertrek uit uw land een klacht aan uw been zou krijgen, is maar erg moeilijk te geloven, (...) (CGVS p. 13).

Uw betrokkenheid bij de BNP was trouwens van een maar erg bescheiden kaliber: u was louter sympathisant, had geen leidinggevende functie of zelfs een lidkaart, en deed niets dat uw mening wijd verspreid zou hebben (CGVS p. 8, 9, 10). Het is daarom maar moeilijk te geloven dat men u zou vervolgen voor uw BNP sympathieën.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Integendeel komt hij niet verder dan een loutere erkenning en bevestiging van deze motieven waar hij toegeeft dat het vreemd is dat hij slechts nu werd gevisieerd en stelt dat hij hiervoor zelf geen uitleg heeft. Met de blote bewering dat er miljoenen valse klachten zijn uitgebracht tegen dergelijke leden van de BNP, kan verzoeker voorts hoegenaamd geen afbreuk doen aan de voormelde motivering.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen en vrees voor vervolging.

De benevens het reeds hoger besproken medisch attest door verzoeker neergelegde documenten, bij het verzoekschrift gevoegd en opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst blijft de terechte vaststelling in dit kader overeind dat verzoeker al veel eerder stappen had kunnen ondernemen om aan de nodige documenten te geraken, te meer daar één van de klachten tegen hem reeds enkele jaren hangende zou zijn. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Verder blijkt dat de enige stukken die worden neergelegd e-mails betreffen die zouden uitgaan van verzoekers advocaten in Bangladesh. Nochtans werd reeds in de eerste e-mail, reeds neergelegd voor het CGVS, aangegeven dat de opsteller van deze e-mail binnen de vijf werkdagen de nodige documenten zou kunnen bekomen om het gestelde te ondersteunen. Verder vertonen de e-mails een duidelijk gesolliciteerd karakter en werden deze uitdrukkelijk opgesteld ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Bovendien gaan zij daarbij niet uit van een objectieve bron doch wel van een partij wiens taak het is om verzoekers belangen te behartigen, wat eveneens geldt voor het ter terechtzitting neergelegde origineel. Bijkomend kan nog worden gewezen op de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat corruptie in Bangladesh wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd en dat documenten zoals de neergelegde stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Gelet op het voorgaande, ontberen de e-mails en het origineel stuk die zouden uitgaan van verzoekers advocaten in Bangladesh iedere bewijswaarde.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger aangevoerde en besproken elementen. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT